

ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚАРО
ИСЛОМ АКАДЕМИЯСИ

**ИСЛОМ ЦИВИЛИЗАЦИЯСИ
РИВОЖИДА АЛЛОМАЛАР
МЕРОСИНИНГ ЎРНИ**

**ЁШ ОЛИМЛАР ШАНЬИНАВИЙ
ИЛМИЙ-АМАЛИЙ ТҮПЛАМИ**

«Ўзбекистон халқаро ислом академияси»
нашриёт-матбаа бирлашмаси
Тошкент – 2021

талқинига муносабатни, матнларнинг ўзаро алоқадорлик, қиёсийлик тамойилларини таҳлил қилиш ижтимоий аҳамиятини янада оширади. Матнларни тушуниш жараёнини тажрибалар ёрдамида ўрганиш, бу жараённинг даражаларини мавжуд манбалар асосида таҳлил қилиш тадқиқотчини янада изланишга ундейди.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР:

1. *История философии для студентов ВУЗов Ростав на Дону, 1998.*
2. *Гильберт Р. Понятие сознания. Идея-пресс, 2000.*
3. *Ляпушкина Е.И. Введение в герменевтику. СПб.:Издательство, 2002.*

* * *

Мансур ХОЛМАТОВ,
Ўзбекистон ҳалқаро ислом академияси
таянч докторантни

БАҒРИКЕНГЛИК – ПСИХОЛОГИК ФЕНОМЕН СИФАТИДА

Бағрикенглик тушунчаси фалсафа, психология ва педагогика каби қатор фанлар доирасида, кўп ҳолларда “миллатларро мулоқот маданияти” атамаси сифатида таҳлил этилганини таъкидлаш жоиз. Психологияда толерантлик феномен сифатида нисбатан яқин вактлардан бери ўрганилмоқда. Толерантликни тенгликни хурмат қилиш ва тан олиш, устунлик қилиш ҳамда куч ишлатишдан воз кечиш, инсоний маданият, меъёрлар, эътиқодларнинг кўп улчамлилиги ва турли-туманлигини тан олиш, бу турли-туманликни бир турлиликка ёки қандайдир нуқеаи назарнинг устунлик қилишига келтиришдан воз кечиш А.Г.Асмолов ва Г.У.Солдатова ишларида ўз аксини топган. А.В.Петровский, А.В.Зимбули, Ю.А.Ищенко, В.М.Золотухин, С.Ю.Головин, А.Г.Асмолов ва Г.У.Солдатовалар нуқтаи назаридан, чидамлилик толерантликнинг таркибий қисми бўлиб, толерантлик ўз навбатида янада кенгроқ тушунча деб хисобланади [1, 5].

“Чидамлилик” ва “толерантлик” тушунчаларининг ўзаро боғлиқлигини кўриб чиқишида А.А.Реан фикри қарама-қаршидир. Унинг фикрича, толерантлик психофизиологик тушунчадир ва у бирор-

бир номувофиқ омил таъсирига сезувчанликнинг сусайиши натижасида унга таъсирланишнинг пасайишини билдиради. А.А.Реан фикрига кўра, “чидамлилик” тушунчаси толерантликни ўз ичига олади ва янада умумийроқ ҳисобланади. Чидамлилик шахснинг турли фикрларга муносабат, инсонлар ва воқеаларни баҳолашда олдиндан бир фикрга эга бўймаслиги билан боғлиқ бўлган хусусияти, деб тушунилади. Олим бағрикенгликнинг умумий ҳодиса сифатидаги структурасида тоқатнинг турли механизмлари асосида бир-бири билан боғланган икки турини ажратиб кўрсатади:

1. Шахснинг сенсуал чидамлилиги унинг атроф-мухит таъсирига бардошлилиги билан боғлиқ ва сезувчанлик пасайиши ҳисобига қандайдир салбий омилларга таъсирчанликнинг камайиши билан боғлиқ, бу “чидамлилик-бағритошлик, чидамлилик-девор”.

2. Шахснинг диспозицион чидамлилиги унинг атроф-мухитга чидамлилиги реакцияциясининг тайёргарлиги, мойиллиги билан сифатланади. Бунинг ордасида шахснинг муайян установкаси, воделикка нисбатан муносабатларининг йигиндиси туради, яъни «чидамлилик-позиция», «чидамлилик- установка», «чидамлилик-дунёдаш» [1, 7].

А.В.Петровский ва В.В.Юрчукларнинг фикрича, кенгликни фрустраторлар ёки стрессорлар мавжуд булган психологик баркарорлик сифатида кўриш мумкин, қачонки, у такрорланадиган таъсирига сезувчанликнинг пасайиши натижасида шаклланган бўлса, албатта.

Е.В.Магомедованинг фикрича, бағрикенгликни инсон онгининг икки даражаси: рационал-мантикий ва эмоционал-ҳиссий асосда кўриб чиқиши мумкин. Бошқа кишига чидамли бўлиш, уни тушуниш учун нафакат ана шундай хатти-ҳаракат қилиш ҳакида билим талаб қилинади, балки бу хатти-ҳаракатини ҳис қилиш тақозо этилади. Шу нуқтаи назардан **қараганда**, бағрикенглик – бу ҳар доим шахсий-ҳиссий хатти-ҳаракатдир. Инсоннинг шундай рухий ҳолатини В.С.Соловьев маънавият, деб атайди. Бундай тахмин бағрикенгликнинг эмоционал-ҳиссий даражада ахлок билан чамбарчас алоқадалиги ҳакидаги хулосалар билан таъкидланади. Бундан ташкари, бағрикенглик эмоционал-ҳиссий даражада тарихий ҳисобланмайди, чунки у кўпгина халкларнинг маданий-тарихий анъналарида мустаҳкамлаб куйилган. Ҳақиқий бағрикенглик кишининг ички рухий эркинлиги ёрдамида

таъминлади ва у ҳар доим ҳам ташқи эркинлик билан мувофиқ келавермайди [2,211].

Психолог олимлар бағрикенгликтің қадриятларга асосланған табиатини таъкидлаб, уни инсон ахлоқи ривожи билан боғлайдилар. Шундай ёндашувни С.М.Шалютин асарларида күришимиз мумкин. У бағрикенгликтің асрдан-астрга ўтиб келаёттган умуминсоний қадрият сифатыда тадқиқ этади.

Бихевиоризмда бағрикенгликтің, авваламбор инсоннинг алохидан бир хулқ-автори сифатыда күрилади. Шунингдек, когнитив ёндашувда, бағрикенгликтің асосини билим ва рационал далиллар ташкил этади. Экзистенциал-гуманитар нұқтаи назардан қараганда, тұлақонлы ва пухта бағрикенгликтің бевосита англаңған, фахмланған ва масъулиятли ижтимоий ҳодисадир. С.Л. Братченконинг фикрича, бундай бағрикенгликтің автоматизм ва ҳаракатларнинг оддий қолип-андозларига олиб келмайди, бу – қадриятта ҳаёттің позиция булиб, уларни конкрет вазиятда амалға ошириш маълум бир маъно касб этади ва бағрикенгликтің субъектидан мазкур маъноны масъулиятли чарорни излаш талаб чилинади [2,222].

Шундай ёндашув, А.Г. Асмолов нұқтаи назаридан қараганда, бағрикенгликтің мустаҳкам қоида ёки истеъмол учун тайёр рецепт сифатыда, айниқса жазолаш учун мажбурий талаб эмас, аксинча, инсоннинг масъулиятли тәнлови – ҳаётта қадриятли бағрикенгликтің асосидаги ёндашуви бўлиб хизмат қилиши лозим [1,17].

Бағрикенгликтің бўйича хорижий ва маҳаллий ишлар шундан далолат беряптики, бағрикенгликтің **түшүнчесига** умумий маънода таъриф бериш мушкул. Шунинг учун бу масалада диверсификацион ёндашувга риоя қилинмоқда. Мазкур ёндашувни мұхокама қила туриб, И. Петтай бағрикенгликтің маълум бир ривожланиш динамикаси ҳақида гапиради ва бағрикенгликтің шаклланишининг бир неча даврларини ажратиб курсатишига ҳаракат килади. Бинобарин, бағрикентикнинг юксакроқ даражаси доим афзалроқ, дейиш тугри **эмас** [3,6].

М.Уолцернинг бағрикенгликтің чегаралари ҳақидағи фикрларига кўшилган ҳолда шуни таъкидлаш лозимки, бағрикенгликтің шароитларга мос бўлмаган ҳаддан зиёд кўтарилиши инсоннинг қаршилик кўрсата олиши ва унда ночорликнинг ўсишига, уни дифференциаллашган таъсирчанлигининг пасайиши ҳамда

индивидуаллиги ва айнанлигига хавф-хатарнинг вужудга келишига сабаб бўлиши мумкин.

С.Л.Братченконинг фикрича, диверсификациянинг янабир муҳим жихати, бу – бағрикенгликнинг психологик мазмунининг кўпкіррали ва хилма-хиллик ҳолатидир. Бу шундан далолат берадики, бағрикенгликни факат бир тушунча ва битта ўлчовга таяниб батафсилиз изоҳлаш мумкин эмас [4,213].

Мураккаб психологик жараёнлар ва ҳодисаларни изоҳлашда одатда компонентларнинг учлиги: когнитив, эмоционал ва хулқ-авторлилиқдан фойдаланилади. Бағрикенглик муаммоси таҳлили учун ҳам мазкур схемадан фойдаланиш ҳаракатлари пайдо бўла бошлади. Бағрикенгликнинг когнитив компоненти оламнинг мураккаблиги, кўп ўлчовлилиги ва кўп қирралигини ҳамда уни бир қолипга мос эмаслигини эътироф этиш орқали тушунилади. Айнан шу жиҳатлар, бағрикенглик тамойиллари Декларациясида таъкидланади. Чунки бағрикенглик «...биз олам бой маданиятининг кўпқирралилигини, ўзлигимизни намоён этиш шакллари ва инсон индивидуаллигини руёбга чиқариш воситаларини тугри тушунишимиз», деб эътироф қилишdir. Бағрикенгликнинг эмоционал компоненти эмпатиянинг бағрикенглик муносабатларини ташкил қилувчиси сифатида ифодаланади. Г. Кристалл эмоционал мустаҳкамликни «Аффектив бағрикенглик»нинг алоҳида тури сифатида ажратиб кўрсатади. Унинг моҳияти шундан иборатки, бунда эмоционал тифизликни жиловлаш, аччиқ кечинмаларга чидамлилик билан муносабатларда бўлиш тақозо этилади [5,219].

Бағрикенгликнинг бундай турини бошқа жиҳати С.Л. Братченконинг фикрича, бошқа кишиларнинг турли эмоционал кўринишларига чидамлилик асосида муносабатда булиш билан боғлиқдир. Ривожланган «аффектив бағрикенглик» инсонга нафақат ўзининг эмоционал жараёнларини, балки бошқаларнинг кечинмаларини уларни асабийлаштирасдан ва уларга салбий маъно юкламасдан яхши англашга имконият яратади [5, 219-220].

Бағрикенгликнинг хулқ-автор компоненти одатда тадқиқотчиларни ҳам диагностика, ҳам ўқитиш жараёнида ўзига кўпроқ жалб этади. Хулқ-авторли бағрикенгликка катта ҳажмдаги конкрет мөхирлик ва қобилият тааллуқлидир. С.Л.Братченко уларнинг орасидан куйидагиларни алодида ажратиб курсатади:

- Ўз позициясини нұқтаи назар сифатида, бағрикенглик асосида баён эта олиш қобиляти;
- Бошқаларнинг фикрларига бағрикенглик билан қулоқ сола олиш ва келишувга тайёрлик;
- Мураккаб ва таҳликали вазиятларда бағрикенглик хулқ-авторини намоён қилиш.

Шунингдек, ушбу муаллиф яна бир шартли «**бағрикенглик компоненти**» – вербални алоҳида ажратишни таклиф қиласи. Агарда когнитив компонент бағрикенглик тамойилларини амалга ошириш йұналишида идрок, тушуниш, тафаккур, талқин қилишни, аниқ ўлчашни назарда тутса, вербал компонент эса, билимларни ташкил қилиш билан чекланади. Бундай бағрикенглик жуда оддий ва юзаки ўлчов бўлиб, у кишининг бағрикенглик ғоялари билан танишлиги ва бу ҳақда у бироз саёз фикр билдириши мумкинлиги, лекин бу мавзуда конкрет жиддий мулоҳаза қила олмаслигидан далолат беради [4,222].

Л.И. Рюмшина билан бир масалада келишиш мумкин: бағрикенгликни қадриятли-маъноли ёндашув тарзида мустаҳкам позиция сифатида ўрганиш жараёнида, бу муаммо шахсий установкалар, қадриятлар ва маънолар муаммоси сифатида гавдаланади, зеро, айнан улар бир томондан шахснинг ички дунёси, унинг ҳиссиётлари ва кечинмаларини белгиласа, иккинчи томондан эса, шахс хулқ-авторини белгилаб берадиган **мотивацион мувофиқлаштирувчи тушунча сифатида намоён бўлади** [6,55].

Экзистенциал-гуманистик ёндашувга мувофик, инсоннинг ўзи билан атрофидагиларга муносабати мустаҳкам тарзда боғлиқдир. Бағрикенгликни шахсни ташкил этувчи сифатида тасаввур киладиган бошқа анъана эса Т.Адорононинг «авторитар шахс» концепциясида ишлаб чиқилган, шунингдек, Э.Фромм, М.Хорхаймер, М.Рокич ва Г.Маркузе назарияларида ҳам мазкур анъана хусусияти илгари сурилгандир. Мазкур йұналишдаги ишларда авторитарликнинг интолерантлик билан алоқаси очиб берилган. Бинобарин, ушбу йұналишларда шахслараро бағрикенгликнинг асосий ўлчови бўлиб, шахсиятлик, когнитив, эмоционал, хулқ-авторлилилик ва вербаллик намоён бўлади.

Бағрикенглик диологик ёндашув нұқтаи назаридан туриб қўрилади, бу эса бағрикенглик муаммосининг барча асосий жиҳатларини ифодалайди. Бу ўлчовда, деб таъкидлайди С.Л.Братченко, энг асосийси

бағрикенгликнинг «шахс ички шароитлари»дир, яъни кишилар орасидаги фарқнинг табиийлиги ва муқаррарлигини тушуниш ҳамда ушбу фарқларни хурмат қилишга тайёр туришдир. Шунингдек, ҳар бир кишининг ҳуқук ва эркинликларини тан олиш, бошқалар билан биргә яшай олиш, улар билан зулмдан йирок бўлган ўзаро ҳамкорликка киришиш, яъни диалогга киришишга тайёр бўлиш керак [4,201].

Диалог концепциясида шахсларо бағрикенглик, шунингдек, «шахснинг коммуникатив ҳуқуки» конструкти ёрдамида очиб берилиши ва тадқиқ этилиши мумкин. Унинг ёрдамида мулоқотнинг психологик-ҳуқуқий тизими изоҳланниб, у сұхбатдошлар эркинликлари чегарасини шундай белгилаб берадики, бу хол уларнинг ўзаро ҳамкорлигини, бир-бirlарини эътироф этишлари ва зулм қилмасликларини таъминлайди.

Шахс коммуникатив ҳуқуқининг асосий, базаси – ўзининг қадриятлар тизими, ғууррга эга бўлиш ҳуқуки ва уни хурмат қилиш, индивидуаллик ва ўзига хослик, сұхбатдошдан фарқлилик ва ҳ.з.дир. Бу ҳуқуқлар коммуникатив бағрикенгликнинг операционализацияси ва осойишта мавжудлик ҳамда тўлақонли ҳамкорликни сақлаб туриш учун зарур бўладиган конкрет ёндашув ҳаракатлари сифатида кўрилиши мумкин.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР:

1. Асмолов А.Г. Толерантность от утопии реальности.//На пути к толерантному сознанию. – М., 2000.
2. Ананьев Б.Г. К психофизиологии студенческого возраста // Современные психологические проблемы высшей школы / Под ред. Б. Г. Ананьева и Н.В.Кузьминой. – Л., 1974.Вып.2.
3. Петтай И. Взаимная толерантность эстонцев и неэстонцев // Интеграф) эстонского общества. Мониторинг 2000. – Таллинн, 2000.
4. Братченко С.Л. Межличностный диалог и его основные атрибуты. // Психология с человеческим лицом: гуманистическая перспектива в постсоветской психологии. – М., 1997.
5. Кристал Г. Аффективная толерантность.// Журнал практической психологии и психоанализа. 2001. №3.
6. Рюмишина Л.И. Библиотека психологии и педагогики толерантности. // Вопросы психологии. 2002, №2.

* * *

М.Шерова. Шархлар – шарқ мұмтоз адабиёти назарий асосларини үрганишда мұхим манба	202
Г.Шарипова. Особенности проявления религиозной толерантности в государственной политике Малайзии	205
В.Тулиев. Социальные проблемы современной молодежи: причины и решения	208
A.Tukhtanazarov. Centers for the study of islamic sciences in the uk and their specifics.....	211

4-ШҮЙБА. ЁШЛАРНИНГ ИЖТИМОИЙ-ПСИХОЛОГИК МУАММОЛАРИ. КИБЕРМАКОНДА ДИН: ЯНГИ ТЕНДЕНЦИЯЛАР ВА ТАҲДИДЛАР

С.Қаххоров. Диний мутаассибликнинг психологик тадқиқотларда үрганилганлиги.....	220
Т.Маратов. Диний идентификация муаммосини замонавий психологик тадқиқотларда үрганилганлик даражаси.....	224
Г.Содикова. Оилада ўсмир мустакил қарор қабул қилишининг психологик жиҳатлари.....	228
А.Жаббор. Матнлар муаммосининг психолингвистик ва герменевтик таҳлили	230
М.Холматов. Бағрикенглик – психологик феномен сифатида	233
Д.Улмасова. Дин омилиниң эмоционал интеллектни ривожлантиришдаги роли	239
A.Nosirova. Diniy ksenofobiya ekstremizm va terrorizmni keltirib chiqaruvchi omil sifatida	241
Ш.Ниёзова. Киберчөрковларниң юзага келиши ва ўзига хос жиҳатлари.....	245
М.Мирзагатова. Миссионер ташкилотларниң ўз гояларини тарғиб қилишда кўллайдиган услугуб ва воситалари.....	249
Ф.Холмўминов. Миссионерлик – тинчлик кушандаси.....	252
I.Haydarov. “Ma’rifatchilar” diniy jamoasining qonunga xilof harakatlari.....	256
S.Soliyev. Internet saytlarida missionerlik targ‘iboti	261
Р.Хожимуродова. Роль биоэтики в формировании мировоззрения студентов-медиков	263